

MacDonald(s), marsipan-konfekt og mirakultrussur

KLUMMA

Ása undir Kletti

Eg havi (aftur) keypt mær atgongd til fasta rumpu upp á onga tíð J.Við teimum viðmælunum, sum fylgdu við hesum fantastiska uppfinnislinum, væntaði eg, at eg ein vakran morgun vaknaði við dyntlinum plaseraðum næstan beint undir herðabløðunum. Áðrenn drintaupplýftingaruppfinnislið keypti eg mær ein bólt – Den intelligentegte bold – hvussu løtt eri eg at lumpa? Ein intelligentan bólt? Hvør í Guds grøna garði hevur hoyrt so skaft? Kann ein bóltur vera intelligentur og ein kona steinbýtt? Blásti bóltin upp við einum evarska lítum súgvirøri (tað er intelligent), sá í ondini, hvussu eg fekk, ja hvat? ...og legði bóltin frá mær næstan beinanveg.

Um eg tími hatta. Hvat er tað, sum ger, at eg enn eri so løtt at lumpa? Havi eg einki lært síðan TV-shop? Eg eri slettis ikki typan, sum tímir at liggja á gólvinum við sveittanum spruttandi sum hjá einum sumoleikara “up close and personal”.

Sattk inn á gólvið hjá dóttirini herfyri og sá har ein part av sendingini “Ha det godt”. Tað er nú eitt sindur speiligt, at nýggjasti “guruin” innan rørslu og heilsu eitur MacDonald. Hann er næstan kendari enn hin, tit vita, guruin hjá The Beatles: Maharishi Mahesh Yogi, sáli. Tað var jú eisini eitt sindur øðrvísi slag av guruismu, teir fyra fittu fýrarnir fingu í forðum :-).

Henda góða konan, sum hann legði lag á, sá út sum hon skuldi eiga hvørja løtu, sum hon leikaði í – eg meini so við. Tað vara ein øgilig eyðmá og stynjan, næstan so at tú gjørdist eitt sindur shei. Er tað veruliga neyðugt at venja so hart, at tú mestsum ert við at bresta? Nei, um eg tími. Og tað er so mítt val. Eg gangi mínar túrar og svimji mínar longdir, og tað er so tað rennibreyt ella eingin rennibreyt. Einki ilt um rennibreytina, tí sjálvandi kann eisini gangast á henni, sjálvandi um hon

eitur rennibreyt, og tað akkurát sum einki. Havi gingið nógv kilometrar runt og runt – eisini við stáavum. Og tað er so gott, so gott.

“Rennur tú”? er “hypasti” spurningurin millum kvinnur í hesum døgum. Tú ert ikki ordiliga við í tí nýggjasta, um tú ikki rennur og rennur í røttum renniskóm, sum eru seymaðir til júst titt fótablað, og ert í “tights” sum eru alvorliga “tightar”. Einki við at vera í einum útvaskaðum joggingbuksum við hangireyv. Og tú skalt helst vera á veg til Tokio ella NewYork at renna maraton, helst eitt heilt, til neyð eitt hálvt. “Nei, eg gangi” – svari eg. Haldi fast um at gera tað, mær hóvar, sjálvandi.

Yvir og farin og friður veri við tí.

Hýggur tú í bløðini, er ikki eitt einasta vikublað, sum ikki hevur onkra konu á forsíðuni, sum ynskir at lætna. Nokkso troystandi at tað skal fylla so óluksálaga nógv hvørja viku. Tú lesur, hvat tey eta, hvar tey venja, hvussu nógv kalorier tey brenna, hvar tey renna og so framvegis. Ná. Tað er eingin, sum sigur, at tað skal keypast og lesast hvørja viku, ha?

Og so er tað alnótin. Har kanst tú bæði kekka kolesterol og BMI. Har eru eisini fult av uppskriftum til sunnar sósir og soltnar frikadellur og eftirgjørt marsipan, so tú næstan fært hug at keypa tær 500 gram av Anthon Berg “ren rá” og guffa rulluna í teg á veg út úr handlinum. Bara fyri at vera anti. Júst sum vit plagdu at gera, tá vit høvdu keypt franskbreyð og ótu alt innanúr, áðrenn vit komu til hús við “hylkinum”. Á denn fest!

Er tað ikki herligt tá at kunna fara í Mótaskálan og keypa sær einar “vidundurtrussur” og við góðari samvitsku fara til jólaborðhaldið og eta seg um rygg? Allar buglur eru horvnar fyri eina stund, og tú ert veitslunnar drottning. Hvat hendir, tá tú kemur heim og fert úr “undrinum”, tørvar ongum at vita nakað um. Denn tíð, den

sorg. (Eg skal heilsa og siga, at leggur tú teg fram eftir rommum, sum Gud hevur skapt teg, setir hendurnar í gólvið og lyftir teg uppfrá eitt sindur og ætlar tær at siggja tærnar, skalt tú ikki vænta at siggja tær! Skunda tær bara aftur í vidundrið og dyl sum mansmorð :-).

Í hesum krímtíðum verður dúgliga ívitjað hjá læknanum, og í bíðirum-inum liggja øll myndabløðini og so kanska okkurt Helse-blað.

Hvørjum fert tú fyrst eftir? Eg veit, hvat eg lesi fyrst. Deiligt, at Billedbladet er til. Eingin er upp á klænkikur her :-). Har eru søgur um kend fólk og minni kend fólk og teirra tiara, kjólar og ikki minst skógvar so høgur, at tú ivast í, um tað ber til at flyta seg í teimum. Minnir meg um, tá eg skinklandi fór omaneftir Tinghúsvegnum í heimasmiðaðum stúltum. Pápi mín var so stak fittur í hondunum. Tað var ikki hansara skyld, at eg líktist einum uppstútaðum ørvitisknokki á kalvabaki.

Og so er tað Ugens kjole. Er tað ikki deiligt at frætta um hann og um sprundið, sum er í honum? Og sum sagt kanst tú supplerast Billedbladet við Helse og fáa onkur góð ráð úr blaðnum við tær heim aftur, so alt ikki bara verður gull og glitur.

Og eru hesar fantastisku konurnar í litaðu bløðunum í hesum fantastiska flottu “Haute Couture robunum” lýtleysar? Sleppa tær undan øllum tí, vit “vanligu” stríðast við? Tær hava sjálvandi sín persónliga vidundurtrussu-veitara (tað hava vit eisini J) Men hvussu við t.d. vírikum, tá tú –

altíð gongur í 9 cm. høgum stílettum? Jú, mín sann, um ikki frú Beckham herfyri varð avdúkað á leistum við “fríðrikkum” sum vildu nakað. Setið tykkum afturá, medsysstrar, og hvílið í, at eingin er fullkomin. Heldur ikki Frú Posh Beckham. Les meira....

Hygg at undurføgru Sofiu (For)Loren og barmføgru Gitte Silikone, sum tað er so grúiliga synd í fyri tíðina.

Tær eru bumbur við lít. Skulu vit siggja soleiðis út, tá vit gerast ommur/langommur, so skulu vit seta ferð á eftirlønina í stundini. Tí hetta krevur eftir øllum at døma eitt viðkað klippikort til upplýftandi baldýring norðanfjørðs. Kanska eitt jólagávuhugskot?

So, tit kærur konur: Á bláman við øllum. Gleðið tykkum til tíðina fyri framman og til alt tað, ið har til hoyrir – bæði marsipankonfekt, fleskasteik, Cherry Valley dunnur, sukurbrúnkað epli, Cadburys við nøtum ella ongum, enskar karamellur, piparnøtur og alt hitt svansið. Og gangið/rennið tykkara túrar ella ikki.

Tað, sum um ræður, er, at vit liva hvønn dag til fulnar, elska okkara næsta, røra okkum eftir tørvi, og ikki ganga okkum útav nakrastaðni í úrtíð.

Og verður heilt galið, kunnu vit jú altíð gera ein eyka vørr ella báðar tveir á rennibreytini komandi ár.

Gleðilig jól.

Ása undir Kletti